

teresser. Han skal følge Kommittentens Forskrifter, saa vidt det er muligt, og give ham Underretning om Forhold, som ere af Betydning for Hvervet, særlig om afsluttede Aftaler, samt aflægge Regnskab og afgive, hvad der tilkommer Kommittenten. Dog behøver Handelskommissionæren ikke at meddele Kommittenten Navnet paa den, med hvem han har sluttet Aftale, medmindre Pligt hertil følger af §§ 57 og 58.

§ 8.

Udkræve Omstændighederne, at Kommittentens Forskrifter fraviges, skal Kommissionæren uden Ophold underrette Kommittenten derom og forlange hans Bestemmelse. Kan denne ikke afventes, skal Kommissionæren handle, som Omstændighederne tilsige.

Dette gælder ogsaa, naar Kommittenten har foreskrevet, at Godset ikke maa sælges billigere eller købes dyrere end til en angiven Pris (Limitum). Limitum anses ikke sat alene derved, at en Pris er anført af Kommittenten i en Salgskommissionærens tilstillet Nota.

§ 9.

Er Limitum foreskrevet, bør Kommissionæren alligevel søge at opnaa en fordelagtigere Pris, hvis Forholdene ved Aftalens Indgaaelse gøre det muligt.

§ 10.

Kommissionæren er pligtig at drage Omsorg for Gods, som Kommittenten tilstiller ham til Salg, eller som han køber for Kommittentens Regning. Hvis ikke andet følger af Forholdene, skal han holde Godset adskilt fra andet Gods.

Handelskommissionæren er pligtig at holde Godset brandforsikret, forsaavidt ikke dets Art eller Forholdene iøvrigt medføre, at Forsikring er unødvendig.

§ 11.

Hvis Kommittenten er Handlende, og Salg skal ske for hans Bedrift, er Han-

delskommissionæren pligtig at foretage en saadan Undersøgelse af Godset, som ordentlig Forretningsbrug i Handelskommission kræver.

§ 12.

Viser der sig ved Modtagelsen eller senere Mangler ved Gods, som er tilstillet Kommissionæren til Salg, skal han underrette Kommittenten derom. Afgiver han ikke saadan Underretning uden ugrundet Ophold, efter at han har opdaget eller burde have opdaget Manglen, er han erstatningspligtig efter Bestemmelsen i § 17 for den derved forvoldte Skade.

§ 13.

Kommissionæren skal godskrive Kommittenten alt, hvad han har opnaaet gennem Aftale med Tredjemand.

§ 14.

Staar Kommissionæren ifølge Aftale, Handelsbrug eller anden Sædvane del credere, hæfter han overfor Kommittenten som Selvskyldner for Opfyldelsen af Aftale, som han for dennes Regning indgaar med Tredjemand.

Selv om Handelskommissionæren ikke staar del credere, kan Kommittenten kræve, at han opfylder Aftalen, naar Kommissionæren ikke i sin Underretning til Kommittenten om Hvervets Udførelse opgiver Navnet paa den, med hvem han har sluttet Aftalen.

§ 15.

Har en Kommissionær afsluttet en Aftale for Kommittentens Regning, og har han ved Afslutningen eller senere forsømt sine Pligter ved uden Føje at afvige fra Kommittentens Forskrifter eller iøvrigt at handle i Strid med hans Interesser, kan Kommittenten afvise Aftalen, saafremt hans Interesser ere væsentligt tilsidesatte, eller Kommissionæren har handlet svingagtigt.

Kan Kommittenten, naar han saaledes afviser Aftalen, paa Grund af Bestemmel-